

La UIB, des de les Pitiüses

“La UIB és la nostra universitat. I hauria de tenir una incidència determinant en el quefer cultural (i social) de les Illes Balears i Pitiüses.”

Bernat Joan I Mari

Al llarg d'aquests darrers anys, d'una manera relativament recurrent, s'ha parlat a Eivissa de la possibilitat que la UIB establis a l'illa alguna facultat o escola universitària. Així, s'argumenta, la Universitat de les Illes Balears es descentralitzaria, i una part dels estudiants d'Eivissa que han de sortir de l'illa per a cursar estudis universitaris s'hi podrien quedar. S'ha parlat, així mateix, de la possible homologació dels estudis que es cursen a l'Escola de Turisme; i, encara, d'altres aspectes relacionats amb l'articulació de la UIB en relació a Eivissa (a Formentera, en qualsevol cas, hi hauria només, en aquest sentit, un apropament).

El tema és d'actualitat, però, al meu entendre, s'ataca molt poc el fons de la qüestió: que n'espera, la gent de Formentera i d'Eivissa de la UIB?

Per analitzar el tema, hem de fer algunes acotacions prèvies:

A. Per mor de factors purament geogràfics —vivim en un conjunt de quatre illes—, la gent d'Eivissa i Formentera que va a la universitat no va a parar tota a la UIB, sinó que hi ha diversificació: una part molt important dels estudiants van a parar a les universitats de Barcelona, alguns escullen València, i sempre hi ha despistats que opten per universitats més exòtiques (Madrid, Salamanca, Uppsala...). De fet, actualment hi ha tants formenterers i eivissencs estudi-

ants a Barcelona com a Mallorca.

B. Les persones de les Pitiüses que hem tengut l'ocasió de cursar estudis universitaris, vist ara ja amb prou perspectiva, valorem d'una manera general positivament el fet d'haver sortit fora de l'illa. Per a nosaltres, seguir estudis universitaris constitueix un element de maduració personal: viure fora de casa, sense el gombol dels progenitors, campant per un mateix, és un experiència que tota la joventut hauria de poder tenir.

“La UIB pateix d'alguna manera les conseqüències de la inexistència d'una societat balear vertebrada com a societat balear.”

C. La UIB pateix d'alguna manera les conseqüències de la inexistència d'una societat balear vertebrada com a societat balear. Eivissa té vaixell diari amb Dènia, dotzenes i més dotzenes d'estudiants a Barcelona i contactes econòmics amb arreu d'Europa. La UIB en molts casos, és vista només com un possibilitat universitària més.

D. Suposant que s'establisin estudis universitaris a Eivissa, per quins s'hauria d'optar? Empresarials i Magisteri? En aquest cas les al·lotes i els joves amb pocs

recursos econòmics anirien a parar directament a aquestes dues carreres, al marge de la vocació que tenguessin i, en molts casos, no es plantejarien la lluita per intentar estudiar alguna cosa diferent.

(És ben veritat, per altra banda, que ara mateix tots aquells que no poden sortir a estudiar per manca de recursos econòmics ho tenen encara pitjor).

Sense pretendre autoatorgar-me cap representació de res, però amb l'experiència d'anys d'impartir classes a COU a estudiants que són a les portes de la universitat, crec que hi ha una sèrie de coses que ells (i elles) esperen:

— Que existeixi des de les institucions una política de beques adequada (tenint en compte el cost que suposa viure tot el curs escolar fora de casa). En aquest sentit, la UIB no hi té cap responsabilitat directa, però sí que els seus òrgans de govern poden actuar com a mitjancers davant les autoritats competents.

— Que es facilitin infraestructures mínimes (bàsicament lloc de residència) per als estudiants desplaçats de fora de Mallorca i de la mateixa part forana de l'illa de Mallorca, a preus assequibles.

— Que es prioritzi les persones a qui estudiar els suposa una despesa major a l'hora d'establir borses de col·laboració amb la universitat.

Hi ha finalment, un aspecte en què sí que fora interessant (i probablement bàsic) una més gran descentralització de la UIB: en els cursos (i altres activitats) d'extensió universitària. La UIB és la nostra universitat. I hauria de tenir una incidència determinant en el quefer cultural (i social) de les Illes Balears i Pitiüses. La universitat no s'ha de tancar en una torre d'ivori, sinó que ha de constituir una institució dinàmica i interactiva.

Ah! I la reivindicació d'una universitat catalana, impulsora de la investigació, universal i arrelada al país, i de qualitat, no és només nostra, sinó d'àmplies capes de la societat de les nostres illes. □

I.B. Sta. Maria (Eivissa)